

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

בעניין: כנרת תקשורת אינטרנט בע"מ

התובעת

ע"י ב"כ עו"ד נירית מורד ועח'

נגד

נטוויז'ן בע"מ

הנתבעת

ע"י ב"כ עו"ד רונן ברק ואח'

1

2

פסק דין

3

4

רקע עובדתי וטענות הצדדים:

5

1. התובעת, חברה העוסקת במתן אספקת שירותי אינטרנט, בעיקר באזור

צפון, לא שילמה בזמן את חובה הכספי לנתבעת, שהינה גם חברה המספקת

שירותי אינטרנט בכל רחבי הארץ, וזאת בשל טעותה של זו האחרונה כנטען.

9

התובעת בחרה לשים קץ לפעילויות העסקיות שבין שני הצדדים ולהתקשר

עם ספקים אחרים, כשמנגד נקטה הנתבעת בצעד קיצוני בו עיכבה היא את

הליך הורדת ההגדרות הידניות של ה-DNS לתובעת, וכתוצאה מכך גרמה

לתובעת נזקים רבים.

14

האם רשאית התובעת להביא לסיום ההתקשרות בין הצדדים בצורה חד

צדדית ולעבור לספק אחר, והאם הייתה הנתבעת רשאית לעכב את הליך

הורדת ההגדרות הידניות של ה-DNS לתובעת - אלו הן השאלות המרכזיות

הדורשות את הכרעתנו.

19

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

- 1 ביום 1.5.97 נחתם הסכם בין התובעת והנתבעת לפיו התחייבה הנתבעת
2 לספק לתובעת שירותי תקשורת לאינטרנט. הצדדים האריכו את ההסכם
3 שביניהם משנה לשנה. בחודש 2/02 נחתם הסכם נוסף לפיו התחייבה
4 התובעת לשלם לנתבעת סך של \$5,000 לחודש תמורת השירותים שקיבלה.
5
6 במהלך חודש 11/02 נודע לנתבעת כי בשל טעות בהנהלת החשבונות שלה,
7 נשלחו לתובעת בטעות חשבוניות על סך \$5,000 לרבעון, במקום \$15,000.
8 הנתבעת הודיעה לתובעת על כך, ושלחה חשבונית מתוקנת על סך של
9 169,000 ₪.
10
11 מנגד מחתה התובעת על גובה החשבונית והפנתה להצעות של ספקי אינטרנט
12 אחרים, הצעות שהינן זולות יותר מאלה של הנתבעת. היא הודיעה לנתבעת
13 כי במידה ולא יוסדר מחיר שכירת השירותים לאור ההצעות שקיבלה ולא
14 יוסדר הליך העברת כתובות ה-IP על מנת לאפשר לה להיכנס לאינטרנט
15 המהיר, תיאלץ היא להפסיק את התקשרותה איתה.
16
17 ביום 13.1.03 פנתה התובעת לנתבעת והודיעה לה על סיום ההתקשרות
18 ביניהן ועל עובדת התקשרותה עם ספק אינטרנט אחר. ביום 27.2.03 שלחה
19 התובעת מכתב נוסף לנתבעת בו היא מודיעה בצורה חד צדדית על סיום
20 ההתקשרות ביניהן. היא הסבירה מדוע הפסיקה את התקשרותה עם
21 הנתבעת וביקשה ממנה להוריד את הגדרות ה-DNS הידניות מהשרת
22 המשני של הנתבעת, ולסגור את הקישור בין הצדדים על מנת לאפשר ניהול
23 תקין של עבודה עם ספק האינטרנט האחר ולאפשר לכתובת החדשה
24 להתעדכן.
25

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

4. הנתבעת לא נענתה לבקשת התובעת, דבר אשר גרם, לטענת התובעת, לחסימה תקשורתית, הן ללקוחות שלה והן ללקוחות הנתבעת. הנתבעת התנתה את הליך הורדת ההגדרות בתשלום החוב הכספי שהתובעת חייבת כלפיה.

5. לטענת התובעת מעשי הנתבעת מהווים הפרה של חובות חקוקות והפרה להוראות ההסכמים שנחתמו בין הצדדים. התובעת טוענת כי על פי אותם ההסכמים, התחייבה הנתבעת לספק לתובעת כתובות IP על מנת לאפשר לה להגדיל קהל לקוחותיה באמצעות ההתחברות לאינטרנט מהיר יותר וזאת לאור כניסת האינטרנט המהיר לשוק. הנתבעת לא העבירה את הכמות לה התחייבה ובכך מנעה מהתובעת לספק ללקוחותיה שירות יעיל יותר, כן מנעה ממנה להתקדם ולהרחיב את קהל לקוחותיה.

בנוסף, טוענת התובעת שכתוצאה מאי הורדת הגדרות ה-DNS, לא יכלו לקוחות הנתבעת והתובעת לשלוח ביניהם דואר אלקטרוני, כך שגישתם לקבלת דואר מהספק נחסמה. להערכת התובעת, מדובר בחסימה של למעלה מ-300,000 לקוחות.

6. בכתב תביעתה מבקשת התובעת מספר סעדים:

א. ליתן צו הצהרתי הקובע כי לנתבעת לא הייתה כל זכות חוקית להשתהות בעדכון המייל של הרשת שלה בכתובת החדשה ולעכב את הורדת ההגדרות הידניות ב-DNS שלה.

24

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

כב' השופטת רים נדאף

בפני:

1 ב. ליתן צו הקובע כי הנתבעת בהתנהגותה הפרה חובות חקוקות והפרה
2 את ההסכם שהיה ביניהן.

3

4 ג. ליתן צו עשה קבוע וצו מניעה קבוע המורה לנתבעת להימנע מכל
5 פעולה בעתיד שיש בה כדי להוות השתהות בעדכון כתובת התובעת
6 ולגרום "לחסימות של דומיין שלא בבעלותה ו/או פגיעות בתקשורת
7 של התובעת עם קהל הלקוחות הארצי והעולמי" ובכלל לבצע פעולות
8 שיש בהן כדי לחסום גישת לקוחותיה.

9

10 ד. בנוסף ביקשה התובעת פיצויים כספיים בסך של 230,000 ₪ וזאת
11 בגין נזקיה שנגרמו לה בעקבות מעשי ומחדלי הנתבעת. כך שסך של
12 70,000 ₪ עבור הנזק שנגרם לה בעקבות הלקוחות שעזבו את
13 התובעת במהלך שנת 2002 בשל היעדר כתובות IP ואי יכולת התובעת
14 להיכנס לאינטרנט המהיר, סך של 30,000 ₪ בגין עזיבת הלקוחות
15 כתוצאה מהחסימה שבוצעה ע"י הנתבעת בחודש 3.03, סך של 50,000
16 ₪ בגין אובדן רווח על אי יכולת התובעת לגייס לקוחות חדשים
17 לאינטרנט המהיר, וסך של 80,000 ₪ בגין הפגיעה במוניטין והשם
18 הטוב של התובעת.

19 בסיכומיה ביקשה התובעת פיצוי נוסף בסך של 14,573 ₪ בגין
20 הוצאות שכר טרחה של צו עשה שניתן במסגרת תביעה זו.

21

22 7. בכתב הגנתה טענה הנתבעת כי לתובעת לא נגרמו נזקים כלשהם ממעשי או
23 ממחדלי הנתבעת, וכי אין קשר סיבתי בין הנזקים הנטענים לבין מעשי
24 הנתבעת. עוד טענה הנתבעת כי באי תשלום החוב – חוב שהתובעת הודתה
25 בקיומו, היא הפרה את התחייבותה החוזית לפיה נדרשה היא לשלם סך של
26 \$5,000 לחודש עבור שירותים שהנתבעת סיפקה לה, והעובדה שהנתבעת לא

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

- 1 דרשה את המגיע לה בתקופה מסוימת, אינו מעלה או מורידה לעצם קיום
- 2 החיוב, לפיכך לא היתה הנתבעת חייבת לספק לתובעת שירות כלשהו.
- 3
- 4 הנתבעת טוענת כי התובעת הגדילה לעשות ודרשה להעביר לה את הדומיין
- 5 לשם ביצוע מעבר לספק שירותים אחר עוד בשלב בו הצדדים עדיין מנהלים
- 6 מו"מ לגבי אופן פירעון החוב.
- 7 עוד טענה הנתבעת כי כערובה לתשלום חוב התובעת, קמה לה זכות לעכב
- 8 הליך הורדת ההגדרות לפי סעיף 19 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה),
- 9 תשל"א – 1970. לגבי כתובות ה-IP, טענה הנתבעת כי היא הקצתה לתובעת
- 10 1,785 כתובות IP שהינו המספר המקסימאלי של כתובות IP שניתן היה
- 11 להקצאה, ובעניין החסימה טענה הנתבעת כי היא פעלה בתום לב, ומעולם
- 12 לא היה לה אינטרס לחסום את התפתחותה והתרחבותה של התובעת.
- 13
- 14 8. ביום 20.3.03 הוגשה בקשה למתן צו עשה שיורה לנתבעת להוריד את
- 15 הגדרות ה- DNS מהשרת המשני שלה לדומיין של התובעת. בית המשפט
- 16 נעתר לבקשה וניתן נגד הנתבעת, במעמד צד אחד, צו עשה המורה לה להשיב
- 17 את הדומיין לתובעת, כך שבעקבות מתן הצו, השיבה הנתבעת לתובעת את
- 18 הדומיין, ובהמשך פרעה התובעת את חובה לנתבעת.
- 19
- 20 9. מטעם התובעת העיד: עדי פלנר – מנכ"ל התובעת, ומטעם הנתבעת העידו:
- 21 אסנת גוליק – מנהלת מחלקת גבייה ובילינג של הנתבעת, עמיר גבע – מנהל
- 22 טכני תמיכה עסקית של הנתבעת, לימור אזולאי – עובדת אצל הנתבעת.
- 23
- 24
- 25

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

1 אי תשלום החוב – הפרת ההסכם:

2

3 10. לטענת התובעת, הטעות בהיווצרות החוב נוצרה כתוצאה מטעות של
4 הנתבעת. מנגד, טענה הנתבעת כי אין בעובדה שבתקופה מסוימת היא לא
5 דרשה בטעות מהתובעת לשלם את החוב כדי להוות טעם מוצדק לאי תשלום
6 החוב ולהפרת ההסכם.

7

8 11. כאמור, בין הצדדים נחתמו מספר הסכמים כשהאחרון ביניהם נחתם ביום
9 12.2.02 (להלן: "ההסכם"). לפי אותו הסכם התחייבה התובעת לשלם סך
10 של \$5,000 לחודש תמורת שדרוג קווי הנל"ן. תנאי התשלום שנקבעו בין
11 הצדדים היו: שוטף + 30 יום וזאת להבדיל משאר הסיכומים הקודמים
12 שהיו בין הצדדים בהם נקבע כי התשלום יהיה רבעוני.

13

14 אין חולק שבעקבות טעות הנתבעת לא נשלחה חשבונית נכונה לתובעת – דבר
15 זה אף נתמך בעדויות הנתבעת (עמ' 14, עמ' 24) כך שהחשבוניות שהוצאו,
16 הוצאו בסכומים לא נכונים.

17

18 אין בטעות זו של הנתבעת כדי להצדיק את העיכוב בתשלום המגיע לה בגין
19 השירותים שהיא סיפקה לתובעת, ובוודאי שאין בו כדי להצדיק את העיכוב
20 הנוסף שחל בתשלום, מהמועד בו נודע לתובעת על קיומה של טעות זה, קרי
21 מחודש 11/02 ועד יום התשלום בחודש 4/03.

22

23 12. עיון בהסכם האחרון ובהסכם הקודם לו שנחתם ביום 6/12/00, מלמד על
24 שינוי בתנאי התשלום, שכן בעוד שלפי ההסכמים הקודמים לשני הסכמים
25 אלה, קרי, ההסכם הראשון שנחתם ביום 1/5/97, השני שנחתם ביום

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

- 1 והשלישי שנחתם ביום 4/10/199, התובעת נדרשה לשלם אחת
- 2 לרבעון, הרי שבשני ההסכמים הנ"ל, נשמט התנאי של התשלום הרבעוני.
- 3
- 4 לא ברור לי מדוע "נדהמה" התובעת עם היוודעה על טעות זו, הרי התובעת
- 5 נהגה לקבל חשבונות מהנתבעת במשך מספר שנים בסכומים גבוהים בהרבה,
- 6 לפתע קיבלה התובעת חשבונית בגובה של כמעט שליש מגובה החשבוניות
- 7 שנהגה לקבל עד אז, זאת על אף הרחבת ושידורג השירותים שניתנו לה (עמ' 9
- 8 לפרוטוקול). עניין זה היה אמור לעורר את תשומת לבו של התובעת ולא
- 9 "להפתיעה" כדברי פלנר (עמ' 7 לפרוטוקול), במיוחד כשלפי עדות פלנר,
- 10 הנמצא בתחום האינטרנט למעלה מ- 10 שנים, ומי שנהג לאשר באופן אישי
- 11 את תשלום החשבוניות (עמ' 8 לפרוטוקול), התשלום לנתבעת אומנם לא היה
- 12 ההוצאה הקבועה הגבוהה ביותר של התובעת, אך מדבריו ניתן להסיק שהיא
- 13 מבין ההוצאות הגבוהות (עמ' 9 לפרוטוקול).
- 14
- 15 13. התובעת בתור לקוחה וותיקה של הנתבעת (עמ' 16 ו- 24 לפרוטוקול), ובעלת
- 16 ניסיון רב בתחום זה, הייתה אמורה דווקא להפנות את תשומת לבו של
- 17 הנתבעת לטעות, ולא לחכות עד לרגע שבו יתגלה הדבר לנתבעת. שתיקתה
- 18 של התובעת מעוררת ספק אם אכן היא חפצה שהעניין יתגלה, או שמא
- 19 העדיפה וקיוותה שהוא לא יתגלה.
- 20
- 21 התנהגותה של התובעת גובלת בחוסר תום לב, במיוחד לאחר שמיהרה ליצור
- 22 קשר עם ספקי אינטרנט אחרים, תוך כדי ניהול מו"מ עם הנתבעת בעניין
- 23 גובה התשלום הנדרש, על אף שעניין זה כבר סודר והוסכם מלכתחילה
- 24 בהסכם שנחתם ביניהן.
- 25

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

14. אמנם פלנר העיד כי לא נוהל כל מו"מ עם ספקי אינטרנט אחרים לגבי מחיר
הקווים לאחר שהסתבר שהתובעת חייבת כסף לנתבעת, ושהוא לא ביקש
להוריד מסכום החוב, ואומנם הוא ציין מפורשות כי הוא לא טען שכתוצאה
מטעות הנתבעת נגרמו לו הפסדים, אך ניתן לראות כי דבריו אלו סותרים
בצורה ברורה כל מה שנכתב במכתב החתום על ידו ואשר נשלח לנתבעת
ביום 27.12.2 (נספח ב' לסיכומי הנתבעת), בו הוא מבהיר מפורשת כי קיבל
הצעות בכתב מספקי אינטרנט אחרים כגון: קווי זהב ובזק בינלאומי –
הצעות שהינן זולות יותר. הוא הטיל על הנתבעת את האחריות בגין
ההפסדים שנגרמו לו, הכל תוך דרישה מפורשת לניהול מו"מ לגבי גובה
התשלומים הנדרשים, והעלויות הכרוכות בהמשך ההתקשרות עם הנתבעת.
15. עדותו של פלנר לא היתה אמינה. הוא שינה את גרסתו מהקצה אל הקצה,
ולא פעם סתר את דבריו. מדובר בסתירות היורדות לשורש העניין ולעומק
המחלוקת שבין הצדדים, ואיני מוצאת לנכון לקבל את גרסתו.
16. יתרה מכך, מהמסכת העובדתית שהוצגה בפניי עולה כי התובעת ביקשה
בראש ובראשונה, ומתוך שיקולים של כדאיות העסקה, להשתחרר
מהתקשרותה מול הנתבעת ולהתקשר עם ספקי אינטרנט אחרים שמציעים
לה, לטענתה, הצעות זולות יותר. מאידך ניתן לראות כי הנתבעת דווקא
לקחה אחריות על הטעות שביצעה, כך למשל היא הסכימה לפרוס את החוב
לתשלומים, לא ביקשה ריבית והצמדה, ואף ויתרה על הסנקציה של גביית
תשלום חודש שירות נוסף בגין התנתקותה המוקדמת של התובעת משירותי
הנתבעת כפי שנקבע בהסכם.
17. מכל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי מי שפעלה בחוסר תום לב תוך הפרת
ההסכם, הינה דווקא התובעת אשר לא שילמה את חובה בזמן, עצמה עיניים

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

1 מהעובדה הבולטת כי חיוביה החודשיים הם נמוכים בהרבה ממה שסוכם,
2 בחרה לשבת בחיבוק ידיים וחיכתה לשעת כושר בתקווה שהיא לא תבוא,
3 ובמקום לשלם את חובה, מחתה על גובה השכר הנדרש, אשר סוכם מראש,
4 ומיהרה להתקשר עם ספקים אחרים.
5
6 18. למעלה מן הנדרש ולמרות שאף צד מהצדדים לא התייחס לעניין זה, אציין
7 כי ניתן אולי לבדוק אם יש בהתנהגותה זו של התובעת משום הפרה צפויה
8 לפי סעיף 17 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א – 1970.
9 מהשתלשלות האירועים שפורטו לעיל ומעדותו של פלנר, התקבל הרושם כי
10 התובעת לא רצתה לקיים את ההסכם, ואכן בסופו של יום היא ביצעה את
11 זממה, הודיעה על ביטול ההסכם עם הנתבעת ועל התקשרותה עם ספק
12 אחר. במצב מעין זה, וכשמוטלים על הנתבעת חיובים עתידיים הקשורים
13 להמשך מתן שירות דרך שרת ה-DNS, ניתן לבדוק אם לנתבעת, שהראתה
14 נכונות לקיים את ההסכם, קמה הזכות לעכב את ביצוע חיוביה ולסרב
15 לקיימם עד שלא תקיים התובעת את חיוביה שלה (ראה: ג' שלו, **דיני חוזים**
16 (מהדורה שנייה), עמ' 481).
17
18 חשוב להדגיש כי בין אם נראה בכך כהפרה צפויה, או נראה בכך כחשש סביר
19 מפני הפרת חיוב שאינו עולה כדי הפרת צפויה, הדבר עשוי להצדיק עיכוב
20 בקיום חיובה של הנתבעת. בהיקשר זה יפים הדברים שנאמרו בע"ש (מחוזי -
21 ירושלים) 195/97 **היועץ המשפטי לממשלה נ' בנק לאומי**, תק-מח 2004(2)
22 5346 (2004):

23

24 "קיומו של חשש סביר מפני הפרת החיוב, גם אם אינו
25 עולה כדי הפרה צפויה, עשוי להצדיק, גם ללא הוראה
26 חוזית, השהיית קיום חיוביו המוקדמים בזמן של הצד

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

האחר (ראה: ע"א 701/79 שוחט (ניסים) נ' לוביאנקר, פ"ד
לו(2) 113; ד. פרידמן, ביצוע חוזה נוכח חשש בדבר קבלת
התמורה הנגדית, עיוני משפט י' (תשמ"ד) 165, (170-171);
מ. מאוטנר (קיצוץ, דיני חיובים - חלק כללי, בעריכת דניאל
פרידמן), עמ' 503".

זכות העיכבון:

19. אין ספק כי אי הורדת ההגדרות יוצרת בעצם חסימה תקשורתית ללקוחות
התובעת. הדבר אף אושש בעדותה של גוליק (עמ' 16). על כן, השאלה היא
האם הנתבעת הייתה זכאית לעכב את הורדת ההגדרות הידניות?

20. התובעת טוענת כי בין הצדדים לא התקיימו יחסים חוזיים, ועל כן לא
עומדת לנתבעת זכות העיכבון. לטענתה של התובעת גישת האקדמיה ואיגוד
האינטרנט בישראל היא ששם המתחם אינו מהווה נכס. לחילופין, טענה
התובעת כי גם אם בית המשפט יקבע כי שם המתחם הוא נכס (וזאת על אף
שהתובעת בעצמה מודה בסוף סיכומיה שמדובר בנכס), הרי לא ניתן לטענתה
לעכב אותו הואיל והנתבעת אינה מחזיקה במתחם בחזקה פיזית ובלעדית.
לטענתה של התובעת, השליטה בשם המתחם ופעולות התאמת הכתובת
המספרית ביומן האינטרנטי הארצי, נותרה בכל עת בידי התובעת שהינה
בעלת שם המתחם, שכן העברתו לידי הנתבעת הייתה אינפורמטיבית בלבד
לטענתה.

מנגד טענה הנתבעת כי עומדת לה זכות בדין לעכב את הליך הורדת ההגדרות
הידניות של ה-DNS עד לתשלום מלוא החוב שחבה התובעת לנתבעת, והכל
בהתאם לסעיף 19 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א - 1970,

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

- 1 שכן אין כל בטוחה אחרת לפירעון החוב, והשבת ההגדרות הייתה משאירה
2 את הנתבעת ללא כל בטוחה.
- 3 לגבי טענת התובעת אודות היות שם המתחם נכס בלתי מוחשי שלא ניתן
4 לעכב אותו, טענה הנתבעת כי העיכוב אצל הנתבעת התבצע בעצם ע"י ביצוע
5 פעולה פיסית שהינה מניעת הורדת ההגדרות הידניות. לטענתה זכות העיכבון
6 עומדת לה גם אם הביטוי המעשי של העיכוב הוא עיכוב של הקניין הרוחני.
7 עוד טענה הנתבעת כי הליך הורדת ההגדרות הידניות נדחה עד פירעון חובה
8 של התובעת וזאת מכוח סעיף 43(א) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג –
9 1973, שכן מדובר בחיובים שלובים כך שחובת ההשבה של הנתבעת שלובה
10 בחובת תשלום התמורה על ידי התובעת.
- 11
- 12 21. זכות העיכבון מורכבת מן חוזי ומפן קנייני בטוחתי. בפש"ר (תל אביב-יפו)
13 11448/02 ר' ח' נועם אמיר נ' קרגו אמפורד אינטרנשיונל (1980) בע"מ, תק-
14 מח 2002(2), 4906 הוגדרה זכות העכבון כדלקמן:
15
- 16 **"לזכות זו שתי פנים: א. הפן החוזי, אשר נפקותו בין שני**
17 **הצדדים לעכבון, המאפשר לנושה להימנע מהשבת הנכס**
18 **לחייב, ואף לחסום טענות נזיקיות שיעלו נגדו, כי במעשה**
19 **זה גרם לחייב נזקים. ב. הפן הקנייני-בטוחתי, אשר מקנה**
20 **לנושה, בתנאים מסוימים, מעמד של מעין נושה מובטח**
21 **בפשיטת רגל או פירוק של החייב".**
- 22
- 23 22. נדון תחילה בפן החוזי. יש לדחות מכל וכל את טענת התובעת אודות אי
24 קיומם של יחסים חוזיים בין הצדדים. בפנינו מקרה קלאסי של מערכת
25 חוזית בה מדובר בחברת המספקת את שירותיה תמורת קבלת תשלום כספי.
26

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

זכות העיכבון מוגדרת בסעיף 11(א) לחוק המיטלטלין, התשל"א – 1971
כדלקמן:

"זכות על פי דין לעכב מיטלטלין כערובה לחיוב עד שיסולק החיוב"

סעיף 19 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א – 1970 קובע כי:

"קיבל הנפגע עקב החוזה נכס של המפר שעליו להחזירו,

תהא לנפגע זכות עיכבון באותו נכס כדי תשלום הסכומים

המגיעים לו מן המפר עקב ההפרה"

נשאלת השאלה האם ניתן לעכב נכס מוחשי בלבד?

סעיף 13(א) לחוק המיטלטלין, התשל"א – 1971 קובע כי:

"הוראות חוק זה יחולו, ככל שהדבר מתאים לענין

ובשינויים המחוייבים, גם על זכויות".

על פניו נראה שלפי סעיף 13(א) לחוק המיטלטלין ניתן לעכב גם נכס לא
מוחשי, אולם הפסיקה קבעה כי "העכבונות שבחקיקה האזרחית החדשה
טעונים החזקה פיזית של הנושה בנכס המעוכב" (ראה ע"א 790/85 **רשות
שדות התעופה בישראל נ' דר' י. גרוס**, פ"ד מד(3), 185).

בספרה של המלומדת נינה זלצמן היא תמכה בגישה זו, וכתבה כי: "בשל
אופיו 'הפוסטורי' של העיכבון, אין הזכות יכולה להתממש אלא בנכס

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

1 מוחשי, שתיתכן בו אחיזה פיסית" (נ. זלצמן, **עיכבון**, עמ' 181) (להלן: "זלצמן"), אך בהמשך היא סייגה את דבריה וכתבה כי:

3

4 **"ניתן להניח מצבים בהם יעכב הנושה את מסירתו של נכס**
 5 **ערטילאי לחייב על ידי עיכוב של מסמך, או ימנע מהחייב**
 6 **את השימוש בנכס ערטילאי, ובכלל זה את הוכחת הזכות**
 7 **שיש לו, לחייב, באותו נכס" (זלצמן, עמ' 185).**

8

9 23. במקרה שלפנינו, מדובר בשם מתחם שהתובעת העבירה לידי הנתבעת, כפי
 10 שהוסכם בין הצדדים, לצורך ביצוע שירותי תקשורת.

11

12 24. כאן המקום לציין שדין טענת התובעת לפיה היא החזיקה בשרת DNS אחר
 13 משלה להידחות בהתאם להחלטת הקודמת, שניתנה בדיון אשר התקיים
 14 בפניי ביום 7.3.06.

15

16 25. הוא הדין גם לגבי טענת הנתבעת כי שם המתחם הועבר לנתבעת באופן
 17 אינפורמטיבי ולצורך גיבוי בלבד. התובעת הסתפקה בהעלאת טענה זו מבלי
 18 להציג בפניי ולו ראיה אחת שיש בה כדי לתמוך בגרסתה.

19

20 חשוב להדגיש שהצדדים לא הציגו בפניי תמונה ברורה דיה אודות דרך
 21 ומטרת תפעול שרת ה-DNS, אך מהמסכת העובדתית הדלה שהוצגה בפניי,
 22 התרשמתי כי בהחלט לא מדובר בפעולות אינפורמטיביות בלבד – כפי
 23 שניסתה התובעת לטעון, אלא בפעולות חשובות שבוצעו, בין היתר, לצורך
 24 תפעול האתר של התובעת ותפעול מערכת הדואר האלקטרוני שלה (ראה

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

עדותו של גבע). עובדה היא שהפסקת ביצוע פעולות התפעול של שרת ה-DNS גרמה לאותה חסימה נטענת.

דברים אלו מלמדים כי הנתבעת שלטה בצורה בלעדית בשרת ה-DNS בניגוד לטענת התובעת.

26. אכן לכאורה, אותו שרת DNS, אינו נכס מוחשי אשר ניתן "להחזיק בו בשתי הידיים", אך ההחזקה בו היא בהחלט החזקה הדורשת ביצוע פעולות פיסיות לתפעולו - החזקה שמנעה מהתובעת להשתמש בו. מצב זה מתיישב עם ההנחה העומדת מאחורי הדרישה שזכות העכבון תקום רק כנגד נכסים מוחשיים, שכן לפי אותה הנחה, ההחזקה הפיסית קיימת בעצם רק בנכסים מוחשיים ולא בנכסים ערטילאיים (ע"א 6365/03 טיזאבי נ' טיזאבי (פורסם באתר נבו). ובענייננו, קיימת החזקה פיסית ע"י הנתבעת בשרת ה-DNS, גם אם נראה בו כנכס בלתי מוחשי.

27. פן נוסף הנוגע לזכות העיכבון הינו הפן הבטיחותי, שכן לטענת הנתבעת, לא היה בידיה שום בטוחה לתשלום החוב, למעט הגדרות שרת ה-DNS. מנגד טענה התובעת כי ישנן בטוחות אחרות, אך היא לא הצביעה ולו על בטוחה אחרת אחת. כך למשל פלנר בעדותו הצהיר כתשובה לשאלה אם היתה לנתבעת בטוחה כנגד תשלום החוב:

"אתה שואל אותי איזה בטוחה היתה לנתבעת ואני משיב
שאיזה בטוחה היתה לנתבעת שאני ממשיך לעבוד איתה
אני מעולם לא התכחשתי לחוב" (עמ' 12).

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

1 דבריו אלו של פלנר, לא רק שלא מספקים תשובה ברורה, אלא שהם אף לא
2 מתיישבים עם המסכת העובדתית שהוצגה בפניי, הרי לאחר שהודיעה
3 הנתבעת לתובעת על קיומה של הטעות שהתגלתה בחשבוניות שנשלחו
4 מטעמה, מחתה התובעת על גובה התשלום הנדרש, התחילה לנהל מו"מ עם
5 הנתבעת אודות סכום התשלום הנדרש, ואף מיהרה להתקשר עם ספק
6 אינטרנט אחר. משכך הם פני הדברים, אין ספק כי "המשכיות העבודה" עם
7 הנתבעת אינה מהווה בטוחה לתשלום החוב הנדרש.

8

9 28. מכל האמור לעיל הגעתי למסקנה כי לנתבעת עמדה הזכות לעכב את הורדת
10 ההגדרות שבשרת ה-DNS.

11

12 **חובים שלובים:**

13

14 29. כאמור טענה נוספת שהועלתה ע"י הנתבעת היא כי זכות העכבון קמה
15 לנתבעת מכוח סעיף 43(א) לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג – 1973.

16

17 לאור התוצאה אליה הגעתי בפסקה הקודמת, מתייטר הצורך לדון בטענה
18 זו, אך למען הסדר הטוב, מצאתי לנכון להתייחס לעניין, ולו על קצה המזלג.

19

20 סעיף 43(א) לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג – 1973, קובע כי:

21

22 **"43. דחיית קיום;**

23 **(א) המועד לקיומו של חיוב נדחה -**

24 **(1) אם נמנע הקיום במועדו מסיבה התלויה בנושה - עד**

25 **שהוסרה המניעה;**

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

1 (2) אם תנאי לקיום הוא שיקויים תחילה חיובו של הנושה

2 - עד שקויים אותו חיוב;

3 (3) אם על הצדדים לקיים חיוביהם בד בבד - כל עוד

4 הנושה אינו מוכן לקיים את החיוב המוטל עליו".

5
6 מלשון הסעיף עולה כי כאשר חיובי הצדדים שלובים אחד בשני, לא יחשב אי
7 קיום החיוב כהפרתו, אם הצד שכנגד לא קיים את החיוב השלוב המוטל
8 עליו. במצבים אלו עומדת לנפגע מההפרה האפשרות לעכב את קיום חיובו,
9 עד שיקיים המפר את חיובו (ראה: ג' שלו, **דיני חוזים**, מהדורה שנייה
10 (התשנ"ה), עמ' 466).

11
12 30. מדובר במערכת יחסים בין נתבעת – מספקת שירותי תקשורת לאינטרנט
13 לבין התובעת – ששכרה את שירותי הנתבעת. מתיאור מערכת זו עולה כי בין
14 הצדדים קיימים חיובים שלובים זה בזה. הואיל ונקבע לעיל כי התובעת
15 הפרה התחייבותה המפורשת לשלם עבור שירותי הנתבעת, הרי רשאית
16 היתה הנתבעת לדחות או לעכב את חיובה כלפי התובעת, קרי, לספק לה
17 שירותי תקשורת כולל שירותים הקשורים לשרת ה-DNS, עד אשר תפרע
18 התובעת את חובה בגין שירותים שסופקו כבר לתובעת בעבר.

20 כתובות ה-IP:

21
22 31. התובעת טוענת כי הנתבעת התחייבה על פי ההסכמים שביניהן, לספק
23 כתובות IP על פי דרישה ללא הגבלה, אלא שבפועל הנתבעת לא עשתה כן, על
24 אף פניותיה החוזרות של התובעת, הכל בניגוד להסכם ההתקשרות בין

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

- 1 הצדדים, כשלטענת התובעת עם כניסת האינטרנט המהיר לשוק, טבעי הוא
- 2 שהתובעת תדרוש כתובות IP נוספות.
- 3
- 4 מנגד טענה הנתבעת כי כמות כתובות ה- IP מוגבלת על פי ההגבלות של
- 5 ארגון ה- RIPE. לטענתה היא לא הפרה שום התחייבות חוזית כלפי
- 6 התובעת, שכן אין קשר בין כמות הכתובות שהוקצו לתובעת לבין מהות
- 7 השירות שסופק, וכמות הכתובות אינה משפיעה על יכולת התובעת להיכנס
- 8 לתחום האינטרנט המהיר.
- 9
- 10 לפי ההסכם בין הצדדים הוסכם שהנתבעת תספק כתובות IP "לפי הצורך" 32.
- 11 של חברת כנרת תקשורת מחברת נטויז'ן".
- 12
- 13 מהתשתית העובדתית שהוצגה בפניי, לא הוכח בפניי שכמות כתובות ה- IP
- 14 אשר סיפקה הנתבעת לתובעת במהלך השנים, לא ענתה על "הצורך" של
- 15 התובעת. כך למשל, עד לחודש 12/02 פעלו הצדדים בשיתוף פעולה רצוף
- 16 ומסודר כשטענה זו הועלתה לראשונה ע"י התובעת במכתבה מיום 27.2.03,
- 17 לאחר שיחסייה עם הנתבעת עלו על שרטון. אם אכן לא סיפקה הנתבעת
- 18 לתובעת כתובות IP הנדרשות לתובעת, תמוה הדבר שהתובעת לא טרחה
- 19 לפנות לנתבעת בעניין זה לפני שזו האחרונה דרשה את תשלום החשבוניות,
- 20 ובחרה לחכות עד למועד זה.
- 21
- 22 יתרה מכך, לא הוכח בפניי כי קיים קשר סיבתי בפועל בין אי אספקת
- 23 כתובות ה- IP הנדרשות לבין אי כניסת התובעת לתחום האינטרנט המהיר.
- 24

בתי המשפט

א 001491/03

בית משפט השלום טבריה

5.12.06

תאריך:

בפני: כב' השופטת רים נדאף

33. למעלה מן הנדרש אציין שגם אם הייתי מקבלת את עמדתה של התובעת, הרי לא עלה בידי התובעת להוכיח את הנזקים שנגרמו לה לטענתה, בעקבות עיכוב הורדת ההגדרות. התובעת הסתפקה בהעלאת טיעוניה בעלמא ונקבה בסכומים ספציפיים שלא פירטה כיצד הגיעה אליהם, מבלי להוכיח קיומו של קשר סיבתי בין מעשי הנתבעת לבין הנזקים הנטענים, ומבלי לספק ולו ראייה אחת שיש בה כדי לאושש טיעוניה. התובעת הסתפקה בצירוף מכתבים מלקוחות שביקשו להתנתק משירותי התובעת, כשברובם הלקוחות אף לא פירטו את סיבת התנתקותם, ובלי לפרט, לכמת, או להוכיח את הנזק אשר נגרם לתובעת בפועל.

10

34. לסיכום, אני דוחה את התביעה, ומחייבת את התובעת לשלם לנתבעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪ ומע"מ.

13

המזכירות תמציא העתק פסק דין זה לב"כ הצדדים.

15

ניתן היום י"ד בכסלו, תשס"ז (5 בדצמבר 2006) בהעדר הצדדים.

17

18

19

רים נדאף - שופטת

21

22

23